

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I *Meddelelser*

Europa-Parlamentet

Ubesvarede skriftlige forespørgsler

nr. 795/78 af Sean Brosnan til Kommissionen

Om: De irske jernbaner 1

nr. 802/78 af Hans Edgar Jahn til Kommissionen

Om: Portugals tiltrædelse af den europæiske konvention om menneskerettigheder under udeladelse af artikel 1 i tillægsprotokollen 2

nr. 805/78 af Berkhouwer og Baas til Kommissionen

Om: Uregelmæssigheder ved salg af smør i Italien..... 2

nr. 807/78 af Vincenzo Bettiza til Kommissionen

Om: Fællesskabsinterventioner til fordel for havnen i Trieste 3

nr. 808/78 af Werner Zywiets til Kommissionen

Om: Advarsel fra klimaforskere imod skovrydning og udblæsningsgas 3

nr. 810/78 af Teun Tolman til Kommissionen

Om: USAs opkrævning af ekstraafgift for landbrugsprodukter fra Fællesskabet 4

nr. 811/78 af Willy Dondelinger til Kommissionen

Om: Fremme af forebyggelse og oplysning i sundhedsspørgsmål 4

nr. 813/78 af Willy Dondelinger, Ernest Glinne og Pietro Lezzi til Kommissionen

Om: Særligt udlandstillæg og udlandstillæg 5

nr. 822/78 af Michel Cointat til Kommissionen

Om: Svinekødproducenternes situation i Frankrig 5

nr. 823/78 af Michel Cointat til Kommissionen

Om: Afskaffelse af de grønne valutaer 6

(Fortsættes på omslagets næste side)

Indhold (fortsat)

nr. 824/78 af Michel Cointat til Kommissionen	
Om: Forbrugerbeskyttelse på fødevarerområdet	6
nr. 830/78 af Hans Edgar Jahn til Kommissionen	
Om: Kriterier for besættelse af stillinger i kategori B	6
Kommission	
Europæisk regningsenhed	8
Meddelelse fra Kommissionen vedrørende støtteordninger med regionalt sigte	9

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

UBESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER (*)

Disse forespørgsler offentliggøres i henhold til artikel 45, stk. 3, i Europa-Parlamentets forretningsorden: »De forespørgsler, der ikke har fået en besvarelse fra Kommissionen inden for en måned eller fra Rådet... inden for to måneder, offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende«

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 795/78

af Sean Brosnan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(22. november 1978)

Om: De irske jernbaner

Den irske sporvidde er anderledes end i de andre medlemsstater, og som følge deraf kan C.I.E. (de nationale jernbaner) ikke transportere fragtgods direkte med jernbane/færge til fællesskabspartnerne. Resultatet er, at de højere transportomkostninger som følge af vejtransport har en skadelig virkning på den endelige kostpris for irske eksportvarer, hvilket medfører en konkurrencefordrejning.

1. Er Kommissionen ikke enig i, at dette er en utilfredsstillende situation i betragtning af Irlands behov for som en randregion fortsat at forbedre sin økonomiske ydeevne?
2. Er Kommissionen rede til at deltage i en infrastrukturundersøgelse med henblik på en omstrukturering af det irske jernbanesystem?
3. Vil Kommissionen oplyse, hvilken form for finansiel deltagelse Fællesskabet kan tilbyde, såfremt en sådan omstrukturering ikke blot viser sig at være gennemførlig, men nødvendig?

(*) Den adspurgte institutions besvarelser offentliggøres, så snart de foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 802/78

af Hans Edgar Jahn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(22. november 1978)

Om: Portugals tiltrædelse af den europæiske konvention om menneskerettigheder under udeladelse af artikel 1 i tillægsprotokollen

Den portugisiske regering har gennem lov nr. 65/78 gennemført Portugals tiltrædelse af den europæiske konvention om menneskerettigheder af 4. november 1950, inklusive tillægsprotokol af 20. marts 1952. I tiltrædelseserklæringen blev der dog lovmæssigt fastsat udtrykkelige forbehold, som udelader væsentlige dele af konventionen om menneskerettigheder for Portugals vedkommende. Dette gælder bl.a. artikel 1 i tillægsprotokollen, som erstattedes med følgende ordlyd i artikel 4 i den portugisiske lov nr. 65/78 af 13. november 1978:

»Artikel 1 i protokollen er ingen hindring for, at ekspropriation i kraft af artikel 82 i den portugisiske forfatning fra store grundejere og fra store ejere og erhvervsdrivende eller aktionærer kan finde sted uden nogen form for erstatning i henhold til regler, der skal fastsættes lovmæssigt.«

1. Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at der med dette portugisiske forbehold sker en udhuling af det natur- og folkeretlige princip om beskyttelse af ejendom?
2. Er Kommissionen desuden ikke af den opfattelse, at der må gøres alt, for at den portugisiske regering ikke kan krænke udenlandske statsborgeres ejendomsret og derfor må forpligtes til at overholde disse folkeretsprincipper?
3. Anser Kommissionen det ikke for nødvendigt, at den portugisiske regering i forbindelse med optagelsesforhandlingerne indgår en forpligtelse, som sikrer ejendomsprincippet ved private investeringer i Portugal?
4. Er Kommissionen rede til at arbejde for, at den portugisiske regering fuldt og helt skal give erstatning i forbindelse med de ekspropriationer af udenlandsk privatejendom, som har fundet sted i de senere år, og nærmere bestemt til den reelle værdi, og at dette bør ske før Det europæiske økonomiske Fællesskab yder yderligere kredit?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 805/78

af Berkhouwer og Baas

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1978)

Om: Uregelmæssigheder ved salg af smør i Italien

Har Kommissionen supplerende oplysninger ⁽¹⁾ fra de italienske myndigheder om bedrageri med midler fra EUGFL i Italien ved transaktioner med smør?

(¹) Se skriftlige forespørgsler nr. 79/72 af Berkhouwer og Baas (EFT nr. C 72, 1972, s. 4); 104/72 af Vredeling (EFT nr. C 78, 1972, s. 21); 502/72 af Vredeling (EFT nr. C 17 af 4. 4. 1973, s. 7 og EFT nr. C 67 af 17. 8. 1973, s. 46); 53/74 af Aigner (EFT nr. C 80 af 9. 7. 1974, s. 13); 150/75 af Lagorce (EFT nr. C 170 af 28. 7. 1975, s. 54); 221/75 af Fellermaier (EFT nr. C 209 af 11. 9. 1975, s. 45); 454/75 af Fellermaier (EFT nr. C 19 af 28. 7. 1976, s. 16).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 807/78

af Vincenzo Bettiza

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1978)

Om: Fællesskabsinterventioner til fordel for havnen i Trieste

Regionen Friuli-Venezia Giulias afsides beliggenhed i forhold til samhandelen og økonomien i Fællesskabet har en negativ indvirkning på Triestebugts havnesystem, som ekspederer over 90 % varer med udenlandsk oprindelse eller udenlandsk bestemmelsessted.

Den økonomiske aftale, der er indgået i Osimo mellem Den italienske Republik og Den socialistiske føderative republik Jugoslavien, har juridisk fastlagt grænserne og anerkendt Triestes havns særlige funktioner for udviklingen af den internationale samhandel. Mener Kommissionen imidlertid ikke, at det er nødvendigt at give denne zone direkte anspro-

ringer for at fremme indførslen af varer, således som det er tilfældet med havnene i Nordsøen med »Seehaventarif« som supplement til de anstrengelser, den italienske regering har gjort for at støtte Trieste, der som de nævnte havne definitivt har mistet enhver økonomisk tilknytning til sit naturlige bagland?

I betragtning af, at varerne til havnen i Trieste skal krydse grænser uden for Fællesskabet — hvad der medfører længere strækninger, tvungne ophold og tyngende vejgebyrer — og da det er klart, at det er af interesse ved de yderste østlige grænser at udnytte et effektivt og godt udbygget havnesystem, mener Kommissionen så ikke, at det er hensigtsmæssigt at ligestille jernbanetaksterne med taksterne for varer til de hanseatiske havne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 808/78

af Werner Zywietz

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1978)

Om: Advarsel fra klimaforskere imod skovrydning og udblæsningsgas

På en videnskabelig kongres i Nice fremsatte klimaforskere følgende advarsel: Hvis menneskene ikke ændrer adfærd, men fortsat foretager skovrydning og ikke begrænser udblæsningsgassen, truer en trinvis klimændring, der omkring midten af næste århundrede kan udløse en miljøkatastrofe af uforudsigeligt omfang.

1. Er Kommissionen bekendt med resultaterne af denne videnskabelige kongres, der fandt sted i Nice i slutningen af oktober 1978?
2. Hvordan bedømmer Kommissionen resultaterne fra denne videnskabelige klimaforskerkongres?
3. Hvilke overvejelser, planer og konkrete forslag foreligger der i Kommissionen, som er egnede til at modvirke denne udvikling?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 810/78**af Teun Tolman****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(28. november 1978)*

Om: USAs opkrævning af ekstraafgift for landbrugsprodukter fra Fællesskabet

1. Kan Kommissionen bekræfte, at de forenede Stater i januar 1979 vil lægge en udligningsafgift på importen af visse landbrugsvarer?
2. Hvilke artikler rammes i bekræftende fald?
3. Hvad er grunden til denne foranstaltning?
4. Hvorledes påtænker Kommissionen at forhindre denne eventuelle afgift?
5. I hvilket omfang regner man med, at eksporten fra EØF til De forenede Stater vil stagnere, hvis dette ikke er muligt?
6. Kan Kommissionen på grundlag af de seneste oplysninger give en samlet oversigt over im- og eksportforholdene mellem EØF og USA med hensyn til landbrugsvarer?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 811/78**af Willy Dondelinger****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(28. november 1978)*

Om: Fremme af forebyggelse og oplysning i sundhedsspørgsmål

Hjerte- og kredsløbssygdommene, der i stor udstrækning er en følge af det stillesiddende og anspændte liv, er i stadig stigning. Udgifterne til helbredelse er en alvorlig belastning for sygekassernes budgetter, og de alvorlige følger af disse sygdomme, såsom udeblivelse fra arbejdet og invalidepension, indvirker i foruroligende grad på medlemsstaternes socialbudgetter.

1. Mener Kommissionen ikke, at det til bekæmpelse af denne vor tids svøbe ville være på sin plads at foranledige medlemsstaternes regeringer til at gennemføre oplysningskampagner på sundhedsområdet med henblik på en bedre forståelse af problemet og i højere grad at fremme de forebyggende undersøgelser?
2. Ville den i bekræftende fald være rede til at foreslå medlemsstaterne et direktiv, som er rettet til de nationale instanser i forbindelse med private organer, der indfører fuldstændig gratis forebyggende lægeundersøgelser, som borgere over en vis alder indbydes til regelmæssigt at underkaste sig?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 813/78
af Willy Dondelinger, Ernest Glinne og Pietro Lezzi
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. november 1978)

Om: Særligt udlandstillæg og udlandstillæg

Den 29. juni 1978 vedtog de tjenestemænd, der var til stede på personaleudvalgets generalforsamling i Luxembourg følgende resolution:

»Personaleudvalget, der har fået kendskab til artikel 21, stk. 2, (2) i Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 912/78 af 2. maj 1978 (*) af følgende ordlyd:

»Den tjenestemand, der ikke har eller har haft statsborgerskab i den stat, på hvis område hans tjenestested er beliggende, og som ikke opfylder de i stk. 1 anførte betingelser, har ret til et særligt udlandstillæg svarende til en fjerdedel af udlandstillægget«;

påpeger, at kriteriet for ydelse af det nævnte tillæg er et rent nationalitetskriterium, idet intet

andet kriterium, som for eksempel kriteriet 'faktisk udlændighed', tages i betragtning;

henleder Fællesskabets retsaktudstedende myndigheds opmærksomhed på, at en bestemmelse af denne art vil kunne betegnes som forskelsbehandling, selv om det i traktaterne om oprettelse af Fællesskaberne og især i artikel 7 traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab fastsættes, at enhver forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, er forbudt;

anmoder Fællesskabets retsaktudstedende myndighed om at omforme den nævnte bestemmelse, således at enhver mulighed for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet bortfalder.«

Hvordan har Kommissionen til hensigt at sikre gennemførelsen af artikel 21, stk. 2, (2) i Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 912/78 af 2. maj 1978 for at undgå enhver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet?

(*) EFT nr. L 119 af 3. 5. 1978, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 822/78
af Michel Cointat
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. november 1978)

Om: Svinekødproducenternes situation i Frankrig

Har Kommissionen til hensigt — i den dramatiske situation, hvori svinekødproducenterne i Frankrig befinder sig — definitivt at træffe alle de nødvendige foranstaltninger (blandt andre indførelse af klausuler og præmier) med henblik på at genoprette ligevægten på markedet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 823/78

af Michel Cointat

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. november 1978)

Om: Afskaffelse af de grønne valutaer

Har Kommissionen ikke, nu da der er tale om at indføre »den europæiske ECU«, til hensigt at foreslå afskaffelse af de vigtigste årsager til uligheder inden for landbruget, nemlig de grønne valutaer og de monetære udligningsbeløb?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 824/78

af Michel Cointat

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. november 1978)

Om: Forbrugerbeskyttelse på fødevarerområdet

Kunne Kommissionen ikke, for at beskytte vore borgere mod de nye kemiske stoffer, som oversvømmer fødevarermarkedet, i samarbejdet med alle forbrugersammenslutninger i de ni lande udarbejde og udbrede en oplysende fødevareroversigt?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 830/78

af Hans Edgar Jahn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. november 1978)

Om: Kriterier for besættelse af stillinger i kategori B

Kommissionens svar på min skriftlige forespørgsel nr. 1164/77 ⁽¹⁾ går fuldstændig uden om sagens kerne. Kommissionen er overhovedet ikke kommet ind på mine konkrete spørgsmål 1 til 6, som jeg hermed gentager. I min forespørgsel blev bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd på ingen måde

draget i tvivl. Jeg har heller ikke rejst indvendinger mod, at Kommissionen som et led i sin skønsret forlanger en vis faglig erfaring inden for det med stillingen forbundne arbejdsområde. Men jeg rejser indvendinger mod, at ansøgere, der først har erhvervet en faglig erfaring gennem flere år og derefter fuldført en skoleuddannelse på gymnasieniveau, på forhånd udelukkes, dvs. overhovedet ikke får adgang til at deltage i prøverne, således at de ikke får lejlighed til at bevise deres kunnen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 287 af 30. 11. 1978, s. 3.

Jeg spørger derfor Kommissionen:

1. Er Kommissionen enig med mig i, at den af mig omtalte kreds af personer (ansøgere med flere års faglig erfaring og derefter afsluttet skoleuddannelse på gymnasieniveau) på bedste måde opfylder de to krav, da der i vedtægten — og det tror jeg er ganske bevidst — intet siges om den rækkefølge, i hvilken betingelserne skal opfyldes af ansøgerne?
2. Er Kommissionen i stand til nærmere at begrunde sin påstand: »En erfaring efter studentereksamen kan logisk og uden videre betragtes som liggende på det krævede niveau«, medens »værdien af denne erfaring på grundlag af mangfoldige aktiviteter, kandidaterne kan have udøvet i medlemsstaterne«, kun vanskeligt kan vurderes?
3. Hvilke vanskeligheder har udvælgelseskomiteen ved ud fra de indsendte bilag at danne sig et indtryk af, på hvilket niveau den faglige erfaring er erhvervet (altså f.eks. som fagmand med tilsvarende faglig uddannelse eller blot som ufaglært medhjælper i den pågældende branche)?
4. Kan risikoen for, at udvælgelseskomiteen foretager en fejlurdering, som jo ville blive korigeret gennem resultatet af prøven, som alle ansøgere må underkaste sig, retfærdiggøre, at man på forhånd ikke giver den pågældende kreds af personer adgang til prøven?
5. Har Kommissionen ved behandlingen af dette problem også taget hensyn til den omstændighed, at videreuddannelse af voksne fremmes efter bedste evne i alle medlemsstater af sociale og samfundspolitiske grunde?
6. Hvorledes kan Kommissionens eget tilbud om faglig videreuddannelse af dens tjenestemænd forenes med dens holdning i det foreliggende tilfælde, som resulterer i, at det private initiativ til videreuddannelse, der kræver en meget højere indsats, diskrimineres?
7. Er Kommissionen rede til at besvare denne forespørgsel langt hurtigere end forespørgsel nr. 1164/77, som den var 8 måneder om at besvare?

KOMMISSION

EUROPÆISK REGNINGSENHED ⁽¹⁾

2. februar 1979

Værdien af 1 ERE i national valuta:

Belgisk og luxembourgsk franc	39,5497	Schweizerfranc	2,28090
Tysk mark	2,51626	Spansk peseta	93,3547
Nederlandsk gylden	2,71484	Svensk krone	5,88976
Pund sterling	0,673384	Norsk krone	6,88001
Dansk krone	6,94569	Canadisk dollar	1,59797
Fransk franc	5,77353	Portugisisk escudo	63,3810
Italiensk lire	1130,85	Østrigsk schilling	18,4038
Irsk pund	0,673453	Finmark	5,33915
US-dollar	1,33276	Yen	269,467

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningsraten mellem den europæiske regningsenhed og de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 17 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc« som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for regningsenheden over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

⁽¹⁾ — Artikel 2, andet afsnit, i Rådets afgørelse 75/250/EØF af 21. april 1975 om fastsættelse og omregning af den europæiske regningsenhed, som anvendt i Lomé-konventionen AVS-EØF.

— Artikel 2, andet afsnit, i Kommissionens beslutning nr. 3289/75/EKSF af 18. december 1975 om fastsættelse og omregning af den europæiske regningsenhed, som anvendt i henhold til EKSF-traktaten.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN VEDRØRENDE STØTTEORDNINGER MED REGIONALT SIGTE

Den 21. december 1978 underrettede Kommissionen medlemsstaterne om de principer, som den i henhold til de beføjelser, der er tillagt den i EØF-traktatens artikel 92 og følgende, vil anvende på de støtteordninger med regionalt sigte, som allerede er i kraft, eller som vil blive indført i Fællesskabets regioner. De nævnte principper indeholdtes i en meddelelse, som er anført nedenfor.

Kommissionen har foreslået medlemsstaterne i henhold til artikel 93 stk. 1 i denne traktat, at deres regeringer iværksætter de nødvendige foranstaltninger med henblik på at føre disse principper ud i livet inden for den tidsgrænse, der er fastsat i meddelelsen.

I sin meddelelse af 26. februar 1975 oplyste Kommissionen Rådet om de samordningsprincipper for alle Fællesskabets regioner, som man ville anvende fra den 1. januar 1975.

Kommissionen påtog sig dengang at udføre det tekniske arbejde sammen med eksperter fra medlemsstaterne med henblik på at finde målekriterier, der er egnede til at gøre alle nuværende former for statsstøtte i fællesmarkedet sammenlignelige. I den fælles vurderingsmetode indgik investeringen hidtil som eneste nævner for så vidt angår gennemsligtigheden af støtten og støtteordningerne. Beskæftigelsessituationen i Fællesskabets forskellige regioner og den vægt, som nogle medlemsstater ønsker at give oprettelsen af arbejdspladser i deres regionale støtteordning, blev imidlertid taget i betragtning under gennemførelsen af målelighedsundersøgelserne. Med henblik herpå vil en alternativ nævner udtrykt i europæiske regningsenheder pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af investeringen blive indført i samordningsprincipperne. Målekriterierne vil således blive udvidet. Desuden vil metoderne til at måle støtten blive suppleret som følge af målelighedsundersøgelserne. Alle former for støtte med et maksimalt omfang, som kan udtrykkes i udgifter til investering eller nyoprettede arbejdspladser, kan nu samordnes.

Nogle af de nuværende former for regionalstøtte er imidlertid ikke betinget af investering den i samordningsprincipperne påtænkte forstand eller af nyoprettede arbejdspladser, men har karakter af driftsstøtte. Kommissionen har principielle forbehold, for så vidt angår driftsstøttens forenelighed med fællesmarkedet. Kommissionen vil træffe bestemmelse om de eventuelle omstændigheder, hvorunder den vil kunne anse driftsstøtte som værende forenelig. Indtil da bør der ikke ske nogen stigning i niveauet for eksisterende støtte, og der bør ikke indføres nye former for sådan støtte.

Endelig indføres der i samordningsprincipperne en metode til samordning af den støtte, der gives til flytning af virksomheder. Disse samordningsprincipper, der er angivet i denne meddelelse, finder ikke anvendelse på de varer, som er nævnt i EØF-traktatens bilag II.

For at ovenstående kan få virkning, og under hensyn til de betragtninger, der er udtrykt i tidligere meddelelser, herunder særligt i præamblerne til meddelelserne af 23. juni 1971 og 26. februar 1975, er samordningsprincipperne blevet delvis omformuleret, og deres anvendelsesmetoder, herunder den fælles vurderingsmetode, er blevet ændret og suppleret.

I overensstemmelse med de beføjelser, den har fået overdraget i henhold til EØF-traktatens artikel 92 og følgende, vil Kommissionen fra den 1. januar 1979 anvende nedennævnte principper på regionale støtteordninger, der allerede er i kraft, eller som vil blive indført i Fællesskabets regioner.

Samordningsprincipper for støtteordninger med regional målsætning

1. Samordningen omfatter hovedsagelig fem aspekter, der danner et hele: maksimumgrænser med hensyn til støttens omfang, der er afstemt efter arten og styrken af de regionale problemer, støttens gennemsligtighed, de særlige regionale forhold, den sektorale følgevirkning af støtteforanstaltninger med regional målsætning samt et kontrolsystem.

De differentierede maksimumgrænser for støttens omfang

2. De differentierede maksimumgrænser er fastsat i nettosubventionsækvivalenter, udtrykt enten som procent af nyinvesteringen eller i europæiske regningsenheder (ERE) ⁽¹⁾ pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen. Der er ikke fastsat nogen maksimumgrænse for Grønland. De alternative maksimumgrænser for de forskellige kategorier af regioner er således:

- i) for Irland, »Mezzogiorno«, Nordirland, Berlin (vest) og de franske oversøiske departementer vil en grænse på 75 % nettosubventionsækvivalent af nyinvesteringen blive anvendt til støtte, der er direkte forbundet med og fastsat i forhold til nyinvestering eller antal nyoprettede arbejdspladser, og den alternative grænse vil være en nettosubventionsækvivalent på 13 000 ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen. Fra 1. januar 1981 gælder desuden for projekter med en investering på over 3 mio ERE, at kun yderligere 25 % nettosubventionsækvivalent af nyinvesteringen eller en nettosubventionsækvivalent på 4 500 ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen kan udbetales i form af anden støtte, og den må spredes over mindst fem år;
- ii) for den del af det franske territorium, der får støtte til udviklingsfremmende foranstaltninger i egnsudviklingsområder (»regional development premium«) (som findes i bilag 1 i décret No. 76/325 du 14. 4. 1976 — Journal Officiel de la République Française No. 90 af 14. 4. 1976), de støttede italienske regioner Friuli-Venezia Giulia, Trentino-Alto Adige, Valle d'Aosta, Lazio, Marche, Toscana Umbria og Veneto i det omfang, disse ikke er omfattet af »Mezzogiorno«, og de dele af Det forenede Kongerige bortset fra Nordirland, der den 1. januar 1978 udgjorde bistandsområdet (»Assisted Areas«) som defineret under § 7 (7) i »Industry Act 1972« med undtagelse af de områder, som på denne dato var klassificeret som »Intermediate Areas«, en alternativ maksimumgrænse på 30 % nettosubventionsækvivalent af nyinvesteringen eller en nettosubventionsækvivalent på 5 500 ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen, dog må sidstnævnte ikke overstige 40 % nettosubventionsækvivalent af nyinvesteringen.

iii) for »Zonenrandgebiet« og det særlige udviklingsområde beliggende i det nordlige Danmark samt øerne Bornholm, Ærø, Samsø og Langeland vil den alternative maksimumgrænse blive på 25 % nettosubventionsækvivalent af nyinvesteringen eller 4 500 ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen, men sidstnævnte må ikke overstige 30 % nettosubventionsækvivalent af nyinvesteringen;

iv) for de øvrige regioner i Fællesskabet vil den alternative maksimumgrænse blive på 20 % nettosubventionsækvivalent af nyinvesteringen eller en nettosubventionsækvivalent på 3 500 ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen, men sidstnævnte må ikke overstige 25 % nettosubventionsækvivalent af nyinvesteringen; for disse regioner skulle tendensen så vidt det er muligt gå i retning af en reduktion af støttens omfang.

3. En af de hensigtsmæssige alternative maksimumgrænser må overholdes for den samlede regionale støtte, som ydes til en given nyinvestering eller til oprettelsen af nye arbejdspladser. De absolutte maksimumgrænser i nettosubventionsækvivalent, der er fastsat over maksimumgrænserne udtrykt i ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen, gælder ikke for den tertiære sektor.

Støtte, der ikke er betinget af nyinvestering eller oprettelse af arbejdspladser

4. For øjeblikket anvendes der i Fællesskabet nogle former for regional støtte, som ikke er betinget af nyinvestering eller oprettelse af arbejdspladser, og som har karakter af driftsstøtte. Kommissionen har principielle forbehold, for så vidt angår driftsstøttes forenelighed med fællesmarkedet.

Anvendelsen af disse støtteformer kan imidlertid fortsætte, indtil der i forbindelse med Kommissionens løbende undersøgelse af støtteordningerne i henhold til artikel 93, stk. 1, er blevet truffet endelig beslutning om deres forenelighed. Inden udløbet af en periode på tre år vil Kommissionen på baggrund af disse beslutninger træffe bestemmelse om de eventuelle betingelser, hvorunder Kommissionen til trods for sit principielle forbehold vil kunne anse driftsstøtte som værende forenelig med fællesmarkedet. Intil da bør omfanget, varigheden og det geografiske anvendelsesområde for så vidt angår anvendelsen af de nuværende støtteordninger, ikke forøges, og

⁽¹⁾ Som fastsat i Rådets afgørelse af 21. april 1975 (76/250/EØF), EFT nr. L 104 af 24. 4. 1975.

yderligere støtte af denne art bør ikke indføres, medmindre der i pkt. 7 nedenfor afviges fra dette princip.

5. For at alle medlemsstater bliver ens stillet med hensyn til maksimumgrænser, især i forbindelse med overbud, må de pågældende medlemsstater sikre, at de maksimumgrænser, der er fastsat i punkt 2 og 3, overholdes i forbindelse med ydelser af ovennævnte former for støtte.

Støtte til flytning af en virksomhed

6. I tilfælde af flytning af en virksomhed til en region, der får støtte, vil maksimumgrænserne være 100 % af omkostningerne ved flytning af anlægsaktiver eller den tilsvarende maksimumgrænse i punkt 2, beregnet i forhold til værdien af de flyttede anlægsaktiver eller i forhold til antallet af flyttede arbejdstagere. De absolutte maksimumgrænser, der er fastsat over maksimumgrænserne udtrykt i ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen, gælder ikke for flytninger.

Afvielser

7. Afvielser fra maksimumgrænserne med hensyn til støtten omfang eller fra det i punkt 4 nævnte princip vedrørende stigning i visse nuværende former for støtte eller indførelsen af yderligere støtte af den art kan tillades af Kommissionen mod forudgående begrundelse herfor i overensstemmelse med den i EØF-traktatens artikel 93 fastsatte procedure. Kommissionen vil regelmæssigt underrette medlemsstaterne om sådanne afvielser.

Løbende undersøgelse af maksimumgrænserne

8. Alle maksimumgrænsernes niveau skal nyvurderes ved udløbet af en periode på tre år under hensyntagen til især de indvundne erfaringer, udviklingen i de regionale forhold i Fælleskabet (særligt med hensyn til udviklingen i arbejdsløshed), antallet af nyoprettede eller opretholdte arbejdspladser, de tillempninger, der er bibragt i støtteordningerne. Inden den 31. december 1979 vil Kommissionen imidlertid sammen med eksperter fra medlemsstaterne undersøge problemet om kumulation af regional og anden støtte udover det i punkt 12 anførte. Inden samme dato vil Kommissionen også undersøge, hvordan der kan indføres absolutte maksimumgrænser udtrykt i ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen, der ligger over procent-

ten for maksimumgrænse-nyinvestering, og til hvilket niveau sådanne maksimumgrænser kan fastsættes. Spørgsmålet om hvorvidt en absolut maksimumgrænse udtrykt i procent af nyinvesteringen bør indføres over maksimumgrænsen udtrykt i ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen for de regioner, der er nævnt i pkt. 2, i) i disse principper, vil også blive undersøgt.

Regional specificitet

9. Den regionale specificitet iværksættes på baggrund af følgende principper:
 - i) den regionale støtte må ikke dække hele det nationale territorium, det vil sige, at generel støtte ikke må ydes under påskud af at være støtte med regional målsætning; ⁽¹⁾
 - ii) støtteordninger skal enten geografisk eller ved kvantitative kriterier klart definere afgrænsningen af de regioner eller de zoner indenfor regionerne, som modtager støtten;
 - iii) bortset fra særlige udviklingscentre må den regionale støtte ikke ydes punktvis, det vil sige ikke til isolerede geografiske steder, der praktisk taget ikke har betydning for udviklingen af en region;
 - iv) når det drejer sig om at imødegå problemer, der er forskellige af natur og størrelse, skal omfanget af støtten ligeledes differentieres;
 - v) trindelingen og modulationen af støttesatserne efter de forskellige zoner og regioner skal klart angives.
 - vi) egnsudviklingsbistand ydet i områder, som nyder gavn af Den europæiske Egsudviklingsfond, skal i princippet udgøre en del af et egnsudviklingsprogram, således som angivet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 724/75 om oprettelse af Fonden.

Sektorale følgerkninger

10. Manglen på sektorspecificitet af støtteordninger med regional målsætning gør det vanskeligt at vurdere disse ordninger på grund af de problemer, som de sektorale følgerkninger kan medføre på fællesskabsplan.

⁽¹⁾ Med undtagelse af Irland og Storhertugdømmet Luxembourg, der hver for sig betragtes som en enkelt region.

11. I mangel af en generel løsning for så vidt angår behandlingen af disse sektorale følgevirkninger, vil Kommissionen efter samråd med medlemsstaterne undersøge i hvilket omfang, der bør anvendes egnede restriktioner angående ydelse af regional støtte, når den anser sådanne restriktioner for velbegrunderet i en sektors forhold.
12. Når en investering nyder godt både af regionalstøtte og af andre former for støtte, der er differentieret efter regionerne, kan regionalstøtte kun ydes, såfremt de maksimumgrænser, der er nævnt i punkt 2 og 3 ovenfor, respekteres ved kumulation af regionalstøtten og den regionale bestanddel i de andre former for støtte.

Tilsynsordning

13. Tilsynet med anvendelsen af samordningsprincipperne sikres af Kommissionen ved hjælp af en notifikationsprocedure, der garanterer forretningshemmeligheden.

Metoder for anvendelsen

14. Man opretholder de metoder for anvendelse af samordningsprincipperne, der indbefatter den fælles vurderingsmetode, og som er fastsat i bilaget til meddelelse fra Kommissionen af 23. juni 1971 og suppleret ved meddelelse fra Kommissionen af 27. juni 1973. De er imidlertid ændret og suppleret i overensstemmelse med bilaget til denne meddelelse.

Ikrafttrædelsestidspunkt

15. Kommissionen vil fra den 1. januar 1979 anvende de i denne meddelelse anførte samordningsprincipper i alle Fællesskabets regioner for en første periode på tre år. Finder en medlemsstat det påkrævet med en overgangsperiode for ændringen i deres støtteordninger, som denne samordning gør nødvendige, kan Kommissionen fastsætte en sådan periode.

BILAG

METODER FOR ANVENDELSE AF SAMORDNINGSPRINCIPPERNE FOR STØTTE- ORDNINGER MED REGIONALT SIGTE

De alternative maksimumgrænser for støtteintensiteten

1. De tekniske undersøgelser, der er gennemført i samarbejde med sagkyndige fra medlemsstaterne, har bekræftet, at det ud fra visse antagelser og regler er muligt at vurdere, i hvilket omfang medlemsstaternes støtteordninger overholder de fastlagte maksimumgrænser. Uanset resultatet af en sådan vurdering skal medlemsstaterne stadig sikre, at disse maksimumgrænser rent faktisk respekteres i de enkelttilfælde, hvor støtteordningerne anvendes.
2. De tekniske undersøgelser har også ført til vedtagelse af en ordning for ex post måling i situationer, hvor en medlemsstats støtteordninger med regionalt sigte indbefatter både støtte, der kan måles på forhånd, og støtte, der ikke kan. De pågældende medlemsstater skal indarbejde en bestemmelse i deres støtteordninger, hvorefter nettotilskudsækvivalenten for støtte, der kan beregnes på forhånd, i det enkelte tilfælde trækkes fra den pågældende maksimumgrænse for dermed at fastlægge den reststøtte, der endnu kan udbetales. Den støtte, der ikke kan måles på forhånd,

vil derefter blive udbetalt med et beløb op til denne reststøtte udtrykt som en nettotilskudsækvivalent. Skal støtten udbetales over en årrække, kan et eventuelt restbeløb ved udgangen af et bestemt år overføres til det følgende år og forhøjes med kalkulationsrente/referencesatsen. Denne proces fortsætter, indtil støtten ophører i henhold til de bestemmelser, der gælder for den, eller indtil reststøtten er opbrugt. Det bør i den forbindelse erindres, at maksimumgrænserne ikke nødvendigvis er de i samordningsprincippernes punkt 2 og 3 fastsatte, men snarere de maksimumgrænser, der er fastsat af medlemsstaten og godkendt af Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 93.

Støtte ved nyinvestering eller ved oprettelse af nye arbejdspladser

3. Støtte til arbejdskraft anses for målelig, når den støtte, der ydes for hver nyoprettet arbejdsplads, kan udtrykkes som en nettotilskudsækvivalent i ERE. Støtte til arbejdskraft, der ikke kan udtrykkes på denne måde, kan imidlertid altid måles på grundlag af det under punkt 2 beskrevne ex post-system.

4. *Lejetilskud* anses for måleligt, når det er tidsbegrænset, og når den procentdel af lejen, der ydes i form af støtte hvert år, er fast. Lejen af selve bygningen eksklusivt grunden antages at være lig med forrentningsprocenten af bygningens værdi, hvor forrentningsprocenten anses for at være lig med referencesatsen. Lejen af grunden antages at være lig med den faktiske forrentningsprocent, dvs. forskellen mellem referencesatsen og inflationsraten. Kapitalværdien af bygning og grund skal indgå i standardgrundlaget med henblik på at finde frem til den investering, i forhold til hvilken støtten skal måles.

5. *Støtte i form af lånegarantier* vil blive udmålt ved, at garantien sættes lig med et rentetilskud på et lån af samme størrelse som det beløb, garantien gælder for. Værdien af det tilsvarende rentetilskud sættes til differencen mellem den referencesats, der er gældende i en bestemt medlemsstat, og den sats, hvortil den pågældende medlemsstat kan optage lån i samme tidsrum som det for referencesatsen gældende. Eventuelle afgifter, der pålægges af en medlemsstat for at yde en garanti, fradrages værdien af den således beregnede garanti. Medlemsstaten giver årligt Kommissionen meddelelse om forholdet mellem det samlede beløb, der hvert år udbetales for dårlige betalere, og de samlede udestående garantiforpligtelser. Disse oplysninger om misligholdelsesprocenten kan anvendes til at regulere værdien af en garanti. Ønsker en medlemsstat ikke at anvende denne metode til ansættelse af garantier, underretter den Kommissionen om ethvert tilfælde, hvor der ydes garanti til investeringer på mere end 1,5 mio ERE.

6. *Skattelempler* måles ex post jf. redegørelsen i punkt 2.

Støtte, der ikke er betinget af nyinvestering eller oprettelse af nye arbejdspladser

7. *Støtte i forbindelse med genanskaffelsesinvesteringer* måles ved hjælp af en metode, der er indført med betydelige forbehold, da den i høj grad er baseret på tilnærmede gennemsnitsværdier. Det findes imidlertid påkrævet at anbringe alle medlemsstaterne i samme stilling i forhold til maksimumgrænserne. Den nedenfor beskrevne metode vil derfor blive anvendt til at sikre overholdelsen af maksimumgrænserne, i det mindste indtil Kommissionen har præciseret de omstændigheder — såfremt sådanne findes — hvorunder den eventuelt vil betragte støtte af denne art som forenelig.

Støtte ydet til genanskaffelsesinvesteringer måles ved først at udtrykke støtten som en nettotilskudsækvivalent af genanskaffelsesinvesteringer, idet den fælles vurderingsmetode benyttes. Denne nettotilskudsækvivalent sættes derefter i relation til nyinvesteringen, idet genanskaffelsesstøtten diskonteres på grundlag af den pågældende kalkulationsrente. Tidsberegningen for genanskaffelsesinvesteringen baseres på den gennemsnitlige levetid for kapitaludstyret.

8. *Skattelempler, der har karakter af driftsstøtte* måles ex post jf. redegørelsen i punkt 2.

9. *Skatte til arbejdskraft, som har karakter af driftsstøtte*, og som udtrykkes som et fast beløb pr. beskæftiget i en bestemt periode, måles ved hjælp af referencesatsen som nettotilskudsækvivalenten af det beløb, der er nødvendigt til at frembringe støttens cash flow. Anvendelsen af denne målemetode bygger på den forudsætning, at det beløb, der betales for hver beskæftiget, ikke kan forhøjes. Hvor det udbetalte beløb ikke er et fast beløb, måles støtten ex post jf. redegørelsen i punkt 2.

Støtte ved flytning af en virksomhed

10. Støtte ved flytning af kapitaludstyr anses for målelig, når den enten udtrykkes i procent af omkostningerne ved flytning af det pågældende kapitaludstyr (indbefattet omkostninger ved afmontering og genopstilling) eller i procent af værdien af det flyttede kapitaludstyr. Værdien af det kapitaludstyr, der flyttes, og for hvilket der modtages støtte under en af ovennævnte to former, kan ikke medregnes som kapitaludgifter, der berettiger til yderligere støtte, og skal derfor ikke medtages i standardberegningsgrundlaget.

11. Støtte, der ydes på grundlag af det antal *arbejdstagere*, der flyttes, samordnes i forhold til de pågældende maksimumgrænser i ERE pr. nyoprettet arbejdsplads.

ERE-maksimumgrænserne i national national valuta

12. Maksimumgrænserne i ERE pr. nyoprettet arbejdsplads som følge af nyinvesteringen angives for hvert år i de enkelte medlemsstaters egen valuta til den kurs, der er gældende den første dag i året, på hvilken der foreligger vekselkurser for omregning af ERE til alle Fællesskabets valutaer. Maksimumgrænserne udtrykt på denne måde kan efter aftale mellem Kommissionen og en medlemsstat revideres i årets løb, hvis dette er påkrævet som følge af en væsentlig ændring i valutakurserne. Kommissionen meddeler hver enkelt medlemsstat værdien af maksimumgrænserne i landets egen valuta.

Referencesatser og kalkulationsrentesatser

13. Meddelelsen af 23. juni 1971 indeholdt bestemmelser om en ensartet ajourføring af kalkulationsrentesatserne i hele Fællesskabet gennem anvendelse af den fælles vurderingsmetode. På grund af afvigelserne mellem rentesatserne i de forskellige medlemsstater foretages diskonteringen nu på grundlag af referencesatser, der afspejler den gennemsnitlige rente på det pågældende marked.

14. Disse reference-/kalkulationsrentesatser er for hver medlemsstat indtil videre fastsat til følgende:

Belgien — Renten for lån med en løbetid på over 10 år fra Société Nationale du Crédit pour l'Industrie.

Danmark — Den europæiske Investeringsbanks udlånsrente plus 1,5 procent-point.

Frankrig — Den rente, der anvendes for lån fra Crédit National til fabriksanlæg og — udstyr.

Tyskland — Renten for lån på mellemlang sigt fra Kreditanstalt für Wiederaufbau (program M1 og M2).

Irland — »AA«-renten for lån med en løbetid på over 7 år som fastsat af »Standing Committee of Commercial or Merchant Banks«.

Italien — Den gennemsnitlige referencesats for statens udbetalinger af rentetilskud til kreditinstituter.

Luxembourg — Den gennemsnitlige effektive rente, som offentliggøres af den luxembourgiske fondsbørs af et repræsentativt udvalg af obligationer, der udstedes i luxembourgiske francs på primærmarkedet i Luxembourg.

Nederlandene — Den effektive rente af gældsbeviser.

Det forenede Kongerige — Forretningsbankernes almindelige udlånsrente for lån på mellemlang sigt i henhold til Industry Act 1972.

15. Referencesatsen fastsættes i begyndelsen af hvert år på grundlag af gennemsnitssatsen for det foregående år. Indtræder der imidlertid en betydelig ændring i den pågældende sats, reguleres den efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat. En sådan regulering foretages alene, hvis der er tale om en væsentlig afvigelse — mindst 2 procentpoint — mellem den gældende referencesats og gennemsnittet af de sats, der er registreret i en periode på tre måneder.

Den fælles vurderingsmetode anvendt på enkelttilfælde

16. Den fælles vurderingsmetode anvendes i almindelighed til at undersøge og beregne støtteintensiteter, både for de almindelige støtteordninger med regionalt sigte, og når disse anvendes i enkelttilfælde. Mange af de forudsætninger og regler, der gælder i forbindelse med støtteordningerne som helhed, er imidlertid ikke nødvendige og bør ikke anvendes i enkelttilfælde. Som et resultat af de indvundne erfaringer siden indførelsen af den fælles vurderingsmetode og af kontakter mellem Kommissionen og medlemsstaterne om dens gennemførelse bekræftes følgende forbedringer, der finder anvendelse i enkelttilfælde:
- de faktiske udgifter til grund, bygninger og anlæg anvendes i stedet for det hypotetiske standardberegninggrundlag;
 - reference-/kalkulationsrentesatsen er den ved påbegyndelsen af projektet gældende;

— i tilfælde, hvor hele støtten og/eller investeringen ikke ydes henholdsvis foretages i et enkelt år, tages det faktiske tidspunkt for støtten og investeringen i betragtning. Dette gøres ved på grundlag af kalenderår at tilbagediskontere både investering og støtte til det år, investeringen oprindeligt blev foretaget;

— ved beregningen af støtte til leje af bygninger eller af perioder med lejenedsættelser i statsejede bygninger, anvendes det faktiske lejetilskud eller den faktiske lejenedsættelse og bygningernes faktiske kapitalværdi.

Alternative vurderingsmetoder

17. I den fælles vurderingsmetode beskrives, hvilken vurderingsmetode, der skal anvendes for hver støttype eller -kategori. I tilfælde, hvor Kommissionen imidlertid af administrative eller andre grunde finder, at det for en bestemt form for støtte vil være vanskeligt eller uhensigtsmæssigt at anvende den normale metode, vil den udarbejde en alternativ ækvivalent metode for at overvinde disse vanskeligheder. Kommissionen vil periodisk underrette medlemsstaterne nærmere om sådanne alternative metoder.

Fortolkning af begrebet nyinvestering

18. i) Nyinvestering forstås som investering i anlægsaktiver i forbindelse med oprettelse af en ny virksomhed, udvidelse af en bestående virksomhed eller igangsættelse af en aktivitet, der medfører en gennemgribende ændring i en bestående virksomheds produkt eller produktionsproces (i form af rationalisering, omstrukturering eller modernisering). investering i anlægsaktiver i form af overtagelse af en virksomhed, der er lukket, eller som ville være lukket, såfremt en sådan overtagelse ikke havde fundet sted, kan også anses for at være nyinvestering. Kommissionen vil se nærmere på hvorledes nyinvestering defineret på denne måde identificeres i medlemsstaternes støtteordninger med regionalt sigte i forbindelse med dens undersøgelse af bestående støtteordninger i henhold til EØF-traktatens artikel 93 stk. 1.
- ii) For så vidt angår punkt 2. i) i principperne vil »støtte, der er direkte forbundet med og fastsat i forhold til nyinvestering eller antal nyoprettede arbejdspladser» blive fortolket som omfattende tilskud, lån på præferencebetingelser eller rentesænkningstilskud og garantier knyttet til nyinvesteringen eller engangstilskud fastsat direkte i forhold til antallet af nyoprettede arbejdspladser. Hvor det drejer sig om projekter med en investering på over 3 mio. ERE, og den for støtte hertil fastsatte maksimumsgrænse ikke er nået, kan restbeløbet lægges til maksimumsgrænsen for anden støtte, der må spredes over mindst 5 år.

iii) Hvad angår punkt 3 i principperne anses den tertiære sektor at omfatte de aktiviteter, der er anført i følgende afdelinger: 6 (handel, restaurations- og hotelvirksomhed, reparation), 7 (transport og kommunikation) — med undtagelse af klasserne 71 (jernbaner), 72 (anden landtransport (by- og landevejstrafik osv.)), 73 (indenlandsskibsfart), 74

(oversøisk skibsfart og kystskibsfart), 75 (luftfart) og 76 (aktiviteter i tilknytning til transport) —, 8 (kredit-, finansierings- og forsikringsvirksomhed, forretningsservice, udlejning) og 9 (andre tjenesteydelser) i Den systematiske Fortegnelse over økonomiske aktiviteter i De europæiske Fællesskaber (NACE — 1970).

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

bekendtgør fremkomsten af dens nye serieblad

EUROPÆISK ØKONOMI

Nøjagtig, ny og klar information om den øjeblikkelige økonomiske situation og de fremtidige tendenser i De europæiske Fællesskaber; er et uundværligt redskab for forretningsledere, overordnede, fagforeningsledere, administrerende personale, universitetslærere, studenter og alle sådanne, hvis pligt det måtte være at se fremover og bestyre, at have indflydelse på og studere nutidens moderne økonomiske mekanismer.

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber er i færd med at tilbyde Dem dette værktøj.

ABONNEMENT 1979

- Europæisk Økonomi: 3 numre pr. år (marts, juli, november)
bfr. 1 000 dkr. 175 DM 63 ffr. 140 lire 26 800 fl. 69 £ 16 US \$ 32.50
- Tillæg A: Den Seneste Økonomiske Udvikling (11 numre pr. år)
bfr. 500 dkr. 87,50 DM 32 ffr. 70 lire 13 400 fl. 34,50 £ 8 US \$ 16.25
- Tillæg B: Økonomiske Udsigter — Resultaterne af konjunkturundersøgelsen hos virksomhedsledere i Fællesskabet (11 numre pr. år)
bfr. 500 dkr. 87,50 DM 32 ffr. 70 lire 13 400 fl. 34,50 £ 8 US \$ 16.25
- Tillæg C: Økonomiske Udsigter — Resultaterne af konjunkturundersøgelserne Blandt De Europæiske Forbrugere (3 numre pr. år, januar, maj, oktober)
bfr. 200 dkr. 35 DM 13 ffr. 28 lire 5 450 fl. 14 £ 3 US \$ 6.50
- Serien af tillæg A + B + C
bfr. 1 000 dkr. 175 DM 63 ffr. 140 lire 26 800 fl. 69 £ 16 US \$ 32.50
- Europæisk Økonomi + tillæg A + B + C
bfr. 1 500 dkr. 262,50 DM 95 ffr. 210 lire 40 100 fl. 103,50 £ 24 US \$ 48.50

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk, tysk.

**MEDDELELSE TIL ABONNENTERNE
AF DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE**

Prisen for kalenderåret 1979:

— abonnement L + C	dkr. 574,— (bfr. 3 500),
— abonnement Supplement S	dkr. 246,— (bfr. 1 500).